

ODLUKA KOLEGIJA UREDA EUROPSKOG JAVNOG TUŽITELJA OD 21. TRAVNJA 2021.

O DONOŠENJU OPERATIVNIH SMJERNICA O ISTRAGAMA, POLITICI
PREUZIMANJA PREDMETA I UPUĆIVANJU PREDMETA, IZMIJENJENA
ODLUKOM 007/2022 OD 7. VELJAČE 2022. I ODLUKOM
026/2022 OD 29. LIPNJA 2022. KOLEGIJA EPPO-A

Kolegij Ureda europskog javnog tužitelja (EPPO),

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EU) 2017/1939 od 12. listopada 2017. o provedbi pojačane suradnje u vezi s osnivanjem Ureda europskog javnog tužitelja („EPPO“), u daljnjem tekstu: „Uredba o EPPO-u“, a posebice njezin članak 9. stavak 2., članke 25., 26., 27. i članak 34. stavak 3.,

uzimajući u obzir Unutarnji poslovnik EPPO-a koji je 12. listopada 2020. donio Kolegij, a posebice njegove članke 42. i 57.,

uzimajući u obzir potrebu za osiguravanjem dosljedne politike kaznenog progona i za učinkovitom borbom protiv kaznenih djela protiv financijskih interesa Europske unije,

uzimajući u obzir prijedlog glavnog europskog tužitelja, na temelju zaključaka posebne radne skupine europskih tužitelja,

ODLUČIO JE SLJEDEĆE:

Članak 1.

Smjernice o prioritetima, istragama i politici kaznenog progona EPPO-a utvrđene su u Prilogu 1., koji čini sastavni dio ove Odluke.

Smjernice o kriterijima za preuzimanje predmeta koji su u tijeku i povezani su s kaznenim djelima u nadležnosti EPPO-a koja su počinjena nakon 20. studenoga 2017. utvrđene su u Prilogu 2., koji čini sastavni dio ove Odluke.

Smjernice o kriterijima za nepreuzimanje predmeta od strane delegiranih europskih tužitelja utvrđene su u Prilogu 3., koji čini sastavni dio ove Odluke.

Smjernice o kriterijima za upućivanje predmeta nadležnim nacionalnim tijelima utvrđene su u Prilogu 4. koji čini sastavni dio ove Odluke.

Članak 2.

Ova Odluka stupa na snagu na dan donošenja.

U Luxembourggu 21. travnja 2021.

U ime Kolegija,

Laura Codruța KÖVESI

Glavna europska tužiteljica

PRILOG 1.: SMJERNICE O PRIORITETIMA, ISTRAGAMA I POLITICI KAZNENOG PROGONA EPPO-a¹

U skladu s uvodnom izjavom 24. Uredbe Vijeća (EU) 2017/1939 (u daljnjem tekstu: „Uredba o EPPO-u“), Kolegij EPPO-a donosi odluke o strateškim pitanjima, uključujući utvrđivanje prioriteta i politike istraga i kaznenog progona EPPO-a. Nadalje, u skladu s člankom 9. stavkom 2.² Uredbe o EPPO-u, Kolegij donosi odluke o strateškim pitanjima, posebno kako bi se osigurala koherentnost, učinkovitost i dosljednost politike kaznenog progona EPPO-a u svim državama članicama.

U članku 25. stavku 1. utvrđuje se da „EPPO izvršava svoju nadležnost pokretanjem istrage u skladu s člankom 26. ili odlukom o korištenju pravom na preuzimanje predmeta u skladu s člankom 27.“

EPPO pokreće istragu kada primi relevantne informacije o počinjenom kaznenom djelu ili o kaznenom djelu čije je počinjenje u tijeku, a za koje bi mogao biti nadležan i za koje pravosudno tijelo ili tijelo kaznenog progona države članice nije pokrenulo istragu.

EPPO može odlučiti iskoristiti svoje pravo na preuzimanje predmeta ako je pravosudno tijelo ili tijelo kaznenog progona države članice pokrenulo istragu o kaznenom djelu za koje bi EPPO mogao izvršiti svoju nadležnost.

Člankom 40. stavkom 2. Unutarnjeg poslovnika EPPO-a (u daljnjem tekstu: „Unutarnji poslovnik“) predviđa se da se provjerom u svrhu preuzimanja predmeta procjenjuju dodatni kriteriji, posebno:

- a. stupanj napretka istrage;
- b. relevantnost istrage s obzirom na osiguravanje koherentnosti politike istrage i kaznenog progona EPPO-a;
- c. prekogranični aspekti istrage;
- d. postojanje bilo kojeg drugog konkretnog razloga koji navodi na zaključak da je EPPO u boljem položaju da nastavi istragu.

U tom kontekstu, Kolegij utvrđuje sljedeće smjernice koje delegirani europski tužitelji uzimaju u obzir u pogledu prioriteta i politike istraga i kaznenog progona EPPO-a:

1. Pokretanje istrage

- a) U skladu s člankom 24. stavkom 1. Uredbe o EPPO-u, „institucije, tijela, uredi i agencije Unije te tijela država članica nadležna u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom bez nepotrebne odgode izvješćuju EPPO o svakom kažnjivom postupanju u pogledu kojeg bi EPPO mogao izvršavati svoju nadležnost u skladu s člankom 22. te člankom 25.

¹ Ove Smjernice preuzete su kako su donesene Odlukom br. 029/2021 Kolegija EPPO-a od 21. travnja 2021. i izmijenjene Odlukom 026/2022 Kolegija EPPO-a od 29. lipnja 2022.

² Osim ako je drukčije navedeno, ovdje navedeni članci su članci „Uredbe o EPPO-u“.

- stavcima 2. i 3. To je glavni kanal koji EPPO-u omogućuje izvršavanje njegove nadležnosti pokretanjem istrage.
- b) Institucije, tijela, uredi i agencije Unije te tijela država članica glavni su izvori kaznenih prijava. EPPO može primiti i izravne informacije iz drugih izvora, kao što su pritužbe fizičkih i pravnih osoba. Naime, člankom 26. stavkom 1. predviđa se da EPPO pokreće istragu kada „postoje opravdani razlozi za vjerovanje” da je kazneno djelo iz njegove nadležnosti u tijeku ili da je već počinjeno, ne navodeći nijedan konkretan izvor.
 - c) U članku 24. stavku 1. upućuje se na članak 22. i članak 25. stavke 2. i 3., što znači da je EPPO, u prvom stupnju, jedino tijelo nadležno za procjenu toga treba li izvršavati svoju nadležnost. To uključuje slučajeve u kojima postoji potencijalna istodobna nadležnost EPPO-a i nacionalnih tijela kaznenog progona. Člankom 24. stavkom 1. predviđa se komunikacijski kanal za kaznenu prijavu izravno i isključivo namijenjen EPPO-u, koji ne može uključivati nacionalna pravosudna tijela kao istodobne ili usporedne adresate komunikacije. U tom slučaju institucije, tijela, uredi i agencije Unije te tijela država članica nadležna u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom podnose kaznenu prijavu izravno i isključivo EPPO-u. Obavijest primljena u skladu s člankom 24. stavkom 1. usmjerena je na poticanje odluke EPPO-a o tome hoće li ostvariti svoju nadležnost pokretanjem istrage; stoga se upućuje samo EPPO-u.
 - d) Prema tome, prijavljivanjem kaznenih djela od strane navedenih tijela prvenstveno i isključivo EPPO-u spriječit će se zadiranje u ovlasti EPPO-a i njegove istražne radnje. Tom isključivom linijom izvješćivanja sprječava se rizik od usporednih istraga i njihovih negativnih posljedica, kao i ozbiljno utjecanje na mehanizam razmjene informacija predviđen Uredbom.
 - e) Prethodno navedenim pravilima ne dovodi se u pitanje pravo nacionalnih tijela da prime pravodobne informacije o svakom predmetu za koji EPPO odluči pokrenuti istragu jer je EPPO obavezan prenijeti te informacije u skladu s člankom 25. stavkom 5. i člankom 26. stavkom 7.

2. Preuzimanje istrage

- a) EPPO prima informacije o kaznenom djelu za koje bi mogao izvršavati svoju nadležnost nakon što je pravosudno tijelo ili tijelo kaznenog progona države članice već pokrenulo istragu. Te se informacije primaju u skladu s člankom 24. stavkom 2., a povezane su s mogućom odlukom EPPO-a da izvršava svoju nadležnost ostvarivanjem svojeg prava na preuzimanje predmeta.
- b) Kao što je prethodno navedeno, kriteriji koje treba ispuniti pri odlučivanju o tome hoće li se preuzeti predmet u pogledu kojeg je nacionalno tijelo već pokrenulo kaznenu istragu razlikuju se od onih povezanih s pokretanjem istrage.
- c) Dok EPPO ne donese odluku o preuzimanju predmeta, nacionalno tijelo i dalje može provoditi istražne radnje jer se, u skladu s člankom 27. stavkom 5., nacionalno tijelo mora suzdržati od provođenja daljnjih istražnih radnji tek nakon što EPPO ostvari svoje pravo na preuzimanje predmeta. Nakon što dostavi informacije predviđene u članku 24. stavku 2., a prije nego što EPPO donese odluku o preuzimanju predmeta, nacionalno

tijelo samo ne može donositi odluke koje bi mogle imati učinak onemogućivanja EPPO-a u ostvarivanju njegova prava na preuzimanje predmeta.

- d) Nadalje se napominje da se člankom 24. stavkom 2. predviđa da samo „ako nadležno pravosudno tijelo ili tijelo kaznenog progona” države članice smatra da se istraga koju provodi odnosi na kazneno djelo iz članka 22. i članka 25. stavaka 2. i 3., to tijelo o tome obavješćuje EPPO. Budući da kaznena djela u nadležnosti EPPO-a nisu navedena na „zatvorenom popisu kaznenih djela” te se stoga ne mogu uvijek odmah utvrditi, nadležno nacionalno tijelo možda će morati provesti početnu procjenu prije obavješćivanja EPPO-a.
- e) Međutim, samo i isključivo u odnosu na situacije iz članka 24. stavka 3., nadležno pravosudno tijelo ili tijelo kaznenog progona države članice može smatrati da EPPO ne može izvršavati svoju nadležnost. U svakom slučaju, nadležno nacionalno tijelo dužno je o tome obavijestiti EPPO.
- f) U slučaju da nacionalno tijelo ne smatra da bi EPPO trebao biti obaviješten, EPPO bi ipak mogao ostvariti svoje pravo na preuzimanje predmeta nakon što primi informacije iz drugih izvora i nakon postupka predviđenog člankom 27. stavkom 3. i, slijedom toga, člankom 24. stavkom 2.

3. Smjernice za izvršavanje nadležnosti EPPO-a

3.1. Opća pravila

- a) U skladu s člankom 24. stavkom 1. Uredbe o EPPO-u, institucije, tijela, uredi i agencije Unije te tijela država članica nadležna u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom izvješćuju isključivo EPPO o svakom kažnjivom postupanju iz članka 22. i članka 25. stavaka 2. i 3.
- b) Za potrebe ovih smjernica, prilikom procjene štete koja je nanescena ili bi mogla biti nanescena finansijskim interesima Europske unije uzima se u obzir:
 - 1. stvarni gubitak resursa ili imovine Europske unije i/ili gubitak koji je mogao biti prouzročen da je kazneno djelo počinjeno u skladu s namjerom počinitelja;
 - 2. vrijednost ugovora, u slučajevima povezanim s javnom nabavom, kada postupanje nije prouzročilo stvarni materijalni gubitak za finansijske interese Unije, ali ugovor ne bi bio dodijeljen bez prijevarne radnje”.
- c) Ako EPPO odluči izvršavati svoju nadležnost za kazneno djelo obuhvaćeno člankom 22. stavkom 2. ili stavkom 3. ili člankom 25. stavkom 2. ili stavkom 3. te se može predvidjeti da bi takva odluka mogla dovesti do sukoba nadležnosti na temelju članka 25. stavka 6., odluka EPPO-a i informacije državi članici moraju biti obrazložene i sadržavati posebno obrazloženje o nadležnosti EPPO-a u konkretnom predmetu.

3.2. Izvršavanje nadležnosti pokretanjem istrage s obzirom na informacije povezane s kažnjivim postupanjem koje EPPO prima u skladu s člankom 24. stavkom 1. ili iz drugih neovisnih izvora

- a) EPPO izvršava svoju nadležnost u pogledu svih kaznenih djela iz članka 22. stavka 1. koja su u njegovoj materijalnoj, teritorijalnoj, osobnoj i vremenskoj nadležnosti.
- b) U skladu s člankom 22. stavkom 2. Uredbe o EPPO-u, EPPO izvršava svoju nadležnost za kaznena djela povezana sa sudjelovanjem u zločinačkoj organizaciji ako je u središtu kriminalne aktivnosti takve zločinačke organizacije počinjenje bilo kojeg od kaznenih djela iz članka 22. stavka 1. U tom slučaju, i ne dovodeći u pitanje članak 25. stavak 3., EPPO pokreće istragu bez obzira na istodobnu prisutnost drugih temeljnih kaznenih djela i neovisno o šteti koja je prouzročena ili bi mogla biti prouzročena financijskim interesima Unije kaznenim djelima koja nisu navedena u članku 22. stavku 1.
- c) Ako se nezakonita aktivnost te zločinačke organizacije jednako rješava u različitim područjima i ako se svrha počinjenja jednog ili više kaznenih djela iz članka 22. stavka 1. podudara s namjerom počinjenja drugih kaznenih djela, EPPO može izvršavati svoju nadležnost samo ako nastupi jedna od sljedećih okolnosti:
 1. najviša kazna predviđena nacionalnim pravom za kazneno djelo obuhvaćeno člankom 22. stavkom 1. stroža je od maksimalne kazne predviđene za drugo temeljno kazneno djelo, a odvajanje istrage bilo bi štetno za učinkovito vođenje istrage ili kaznenog progona, protiv interesa pravde ili bi moglo naštetiti postupovnim jamstvima ili temeljnim pravima tuženika ili žrtava. Ako je najviša kazna za kazneno djelo koje nije u nadležnosti EPPO-a stroža, EPPO i dalje može izvršavati svoju nadležnost ako je to kazneno djelo bilo ključno za počinjenje kaznenog djela obuhvaćenog člankom 22. stavkom 1., ako je počinjeno kako bi se osiguralo nekažnjavanje za djela u nadležnosti EPPO-a ili ako je bilo ključno za bilo kakvo trgovanje, prijenos ili raspolaganje imovinskom koristi ostvarenom kaznenim djelom koje je obuhvaćeno člankom 22. stavkom 1.;
 2. postoji razlog za pretpostavku da šteta koja je prouzročena ili bi mogla biti prouzročena financijskim interesima Unije nije veća od štete koja je prouzročena ili bi mogla biti prouzročena drugoj žrtvi;
 3. istraga može imati posljedice na razini Unije ili bi mogla naštetiti ugledu Unije, uključujući slučajeve u kojima bi ugled Unije mogao biti ugrožen na nacionalnoj ili lokalnoj razini.
- d) EPPO izvršava svoju nadležnost u pogledu svih drugih kaznenih djela koja su neodvojivo povezana s kažnjivim postupanjem koje je obuhvaćeno člankom 22. stavkom 1., u skladu s člankom 22. stavkom 3. i člankom 25. stavkom 3. Uredbe o EPPO-u. Smatra se da je kazneno djelo neraskidivo povezano s drugim kaznenim djelom, među ostalim, ako:
 1. zasebna odluka o kaznenom progonu jednog od njih može imati posljedice *ne bis in idem* u istrazi, kaznenom progonu ili suđenju za drugo kazneno djelo;

2. oba su kaznena djela počinjena istom materijalnom radnjom i vođena istom namjerom;
 3. skup radnji od kojih se sastoje ta kaznena djela proveden je kao dio izvršenja istog kaznenog plana kako bi se postigao isti zajednički cilj;
 4. konkretno protupravno postupanje koje čini jedno od kaznenih djela povezano je s drugim u pogledu vremena, prostora i predmeta, čime čine neodvojivu cjelinu;
 5. činjenice u podlozi tih kaznenih djela međusobno su povezane na način da bi zasebna istraga, kazneni progon ili presuda za kaznena djela u različitim postupcima umjetno razdvojili niz događaja koji čine prirodni slijed djelovanja.
- e) U skladu s člankom 4. stavkom 1. Direktive EU-a 2017/1371, EPPO izvršava svoju nadležnost u pogledu kaznenih djela pranja novca koja uključuju imovinu³ stečenu kaznenim djelima iz članka 22. stavka 1.
- f) Ako aktivnosti pranja novca uključuju imovinu stečenu kaznenim djelima iz članka 22. stavka 1. i bilo kojim drugim kaznenim djelima, EPPO izvršava svoju nadležnost:
1. ako je najviša sankcija predviđena nacionalnim pravom za predikatno kazneno djelo obuhvaćeno člankom 22. stavkom 1. veća od sankcije za drugo predikatno kazneno djelo, osim ako se tim potonjim kaznenim djelom doprinijelo počinjenju kaznenog djela obuhvaćenog člankom 22. stavkom 1.;
 2. ako je vrijednost imovine stečene kaznenim djelima iz članka 22. stavka 1. veća od vrijednosti imovine stečene drugim predikatnim kaznenim djelima;
- ili:
3. ako istraga može imati posljedice na razini Unije ili bi mogla naštetiti ugledu Unije, uključujući slučajeve u kojima bi ugled Unije mogao biti ugrožen na nacionalnoj ili lokalnoj razini

3.3. Izvršavanje nadležnosti preuzimanjem istrage s obzirom na informacije povezane s kažnjivim postupanjem koje EPPO prima u skladu s člankom 24. stavkom 2.

EPPO izvršava svoju nadležnost preuzimanjem istrage kada se ispune kriteriji utvrđeni u odjeljku 3.2. i barem jedan od sljedećih dodatnih kriterija:

- a) istraga može imati posljedice na razini Unije ili bi mogla naštetiti ugledu Unije, uključujući slučajeve u kojima bi ugled Unije mogao biti ugrožen na nacionalnoj ili lokalnoj razini;

³ Pojam „imovina” ovdje se upotrebljava u skladu s definicijom utvrđenom u preporukama Stručne skupine za financijsko djelovanje (FATF): „Imovina znači imovina svake vrste, fizička ili nefizička, pokretna ili nepokretna, materijalna ili nematerijalna te pravni dokumenti ili instrumenti kojima se dokazuje vlasništvo nad imovinom ili udio u imovini te vrste” (glosar).

- b) dužnosnici ili drugi službenici Unije, članovi institucija Unije ili drugi javni službenici⁴ nisu osumnjičeni da su, u bilo kojem svojstvu, počinili kazneno djelo;
 - c) istraga ima prekograničnu dimenziju i uključuje najmanje dvije države članice sudionice, čime se EPPO, kao jedinstveni ured, nalazi u boljem položaju za istragu i kazneni progon;
 - d) istraga ima prekograničnu dimenziju te uključuje države članice sudionice i države članice nesudionice i/ili treće zemlje, a nacionalna tijela države članice sudionice nisu poduzela nikakve odgovarajuće mjere ili istraga znatno kasni;
 - e) nacionalno tijelo nije poduzelo, i vjerojatno neće poduzeti ili ne može poduzeti, odgovarajuće radnje kako bi se u potpunosti nadoknadila šteta prouzročena financijskim interesima Unije;
 - f) nacionalno tijelo nije poduzelo značajne istražne radnje;
 - g) između nadležnih nacionalnih tijela i EPPO-a postignut je dogovor da je potonji u boljem položaju za istragu ili kazneni progon;
- ili
- h) postoji hitna potreba za rješavanjem jedne ili više sljedećih situacija, a nadležno nacionalno tijelo nije poduzelo, vjerojatno neće poduzeti ili ne može poduzeti odgovarajuće mjere za njihovo rješavanje:
 1. konkretna opasnost da se imovinska korist ostvarena kaznenim djelom rasprši, proda, prenese ili na drugi način učini nedostupnom za oduzimanje;
 2. konkretna opasnost da bi osumnjičeni mogli pokušati izbjeći ili da zapravo pokušavaju izbjeći kazneni progon i pravdu;
 3. konkretna opasnost da se jednog ili više ključnih svjedoka zastrašuje, da im se nanose ozljede ili da im se na bilo koji način pristupa kako bi izmijenili svoj iskaz;
 4. konkretna opasnost da će se važni dokazi uništiti, prikriti ili na bilo koji način učiniti nedostupnima;
 5. rizik od povećanja štete za financijske interese Unije.

⁴ Pojam „javni službenik“ ovdje se upotrebljava u skladu s definicijama utvrđenima u članku 4. stavku 4. i uvodnoj izjavi 10. Direktive (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2017. o suzbijanju prijevара počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima (Direktiva PIF) te u članku 2. točkama (a), (b) i (c) Konvencije Ujedinjenih naroda protiv korupcije, uključujući dužnosnike javne međunarodne organizacije.

4. Pokretanje ili reagiranje na sukob nadležnosti u skladu s člankom 25. stavkom 6.

4.1. Pravni okvir

- a) U skladu s člankom 25. stavkom 6. Uredbe o EPPO-u, u slučaju neslaganja između EPPO-a i nacionalnih tijela kaznenog progona o tome je li kažnjivo postupanje obuhvaćeno člankom 22. stavkom 2. ili stavkom 3. ili člankom 25. stavkom 2. ili stavkom 3., odluku o tome tko je nadležan donosi nacionalno tijelo nadležno za odlučivanje o dodjeli nadležnosti u vezi s kaznenim progonom na nacionalnoj razini.
- b) Iako se Uredbom ne uspostavlja nikakav postupak za pokretanje pitanja sukoba nadležnosti, smatra se da bi EPPO i nacionalno tijelo nadležno za kazneni progon mogli zatražiti odluku o tome tko će biti nadležan za istragu predmeta.
- c) U nedostatku posebnog postupka uspostavljenog Uredbom, EPPO postupa u skladu s pravilima utvrđenima nacionalnim pravom u pogledu rješavanja sukoba nadležnosti i obraća se tijelu koje je odredila dotična država članica kao primjerenom tijelu za odlučivanje o dodjeli nadležnosti.
- d) EPPO prima informacije u skladu s člankom 24. stavkom 3. samo u odnosu na slučajeve iz članka 25. stavka 3. U tom slučaju, EPPO može izvršavati svoju nadležnost na temelju članka 25. stavka 6. Člankom 27. stavkom 1. predviđa se da EPPO donosi odluku o tome hoće li ostvariti svoje pravo na preuzimanje predmeta po primitku svih relevantnih informacija u skladu s člankom 24. stavkom 2. U uvodnoj izjavi 61. navodi se: „Ako pravosudno tijelo ili tijelo kaznenog progona države članice pokrene istragu o kaznenom djelu te smatra da EPPO ne bi mogao izvršavati svoju nadležnost, to pravosudno tijelo ili tijelo kaznenog progona države članice trebalo bi o tome obavijestiti EPPO kako bi se EPPO-u omogućilo da procijeni bi li trebao izvršavati nadležnost.” EPPO je potpuno neovisan u utvrđivanju toga je li kazneno djelo u njegovoj nadležnosti.
- e) Primjenjujući analogno članak 27. stavak 3. Uredbe, EPPO može i obavijestiti nadležno nacionalno tijelo da je procijenio da je istraga u njegovoj nadležnosti, kao i o svojoj namjeri da ostvari pravo na preuzimanje predmeta. EPPO stoga od nadležnog nacionalnog tijela može zatražiti da dostavi informacije u skladu s člankom 24. stavkom 2. Uredbe.
- f) Međutim, ako se nadležno nacionalno tijelo ne slaže i odluči potvrditi svoje stajalište da EPPO ne može izvršavati svoju nadležnost u skladu s člankom 24. stavkom 3., EPPO može izvršavati svoju nadležnost na temelju članka 25. stavka 6., koji se primjenjuje u slučaju neslaganja između EPPO-a i nacionalnih tijela kaznenog progona.
- g) U svim drugim slučajevima, uključujući kada je istraga povezana s organiziranim kriminalom i kaznenim djelima pranja novca, nacionalno tijelo dužno je obavijestiti EPPO u skladu s člankom 24. stavkom 2. te će EPPO, slijedom toga, ako smatra da bi trebao izvršavati svoju nadležnost, ostvariti svoje pravo na preuzimanje predmeta.

- h) S druge strane, nacionalno tijelo kaznenog progona može više puta pokrenuti pitanje „pozitivnog sukoba”⁵ nadležnosti. Kao što je prethodno navedeno, EPPO obavješćuje nadležno nacionalno tijelo o svakoj odluci o izvršavanju ili suzdržavanju od izvršavanja svoje nadležnosti, u skladu s člankom 25. stavkom 5., člankom 24. stavkom 7., člankom 26. stavkom 2., člankom 26. stavkom 7. i člankom 27. stavkom 7. Kad god EPPO izvršava svoju nadležnost, pokretanjem istrage ili njezinim preuzimanjem, u pogledu bilo kojeg kašnjenog postupanja obuhvaćenog člankom 22. stavkom 2. ili stavkom 3. ili člankom 25. stavkom 2. ili stavkom 3., nacionalno tijelo kaznenog progona ima pravo, nakon što primi relevantne informacije, od nadležnog nacionalnog tijela zatražiti da donese odluku o tome tko će biti nadležan za istragu predmeta.
- i) Kad je riječ o mogućem „negativnom sukobu”⁶ nadležnosti, nacionalna tijela ne mogu prenijeti ili uputiti predmete EPPO-u, već mogu samo obavijestiti EPPO u skladu s člankom 24. stavkom 2. Nakon procjene informacija EPPO može odlučiti da neće izvršavati svoju nadležnost i ne mora pokrenuti pitanje „negativnog sukoba”. U tom slučaju istraga ostaje u nadležnosti nadležnog nacionalnog tijela.
- j) Međutim, nadležno nacionalno tijelo može pokrenuti pitanje „negativnog sukoba” svaki put kad EPPO odluči da neće izvršavati svoju nadležnost u pogledu bilo kojeg kašnjenog postupanja obuhvaćenog člankom 22. stavkom 2. ili stavkom 3. ili člankom 25. stavkom 2. ili stavkom 3.
- k) Napominje se da nacionalno tijelo može pokrenuti pitanje „negativnog sukoba” i u slučaju kada EPPO upućuje predmet u skladu s člankom 34. stavkom 1. Naime, u skladu s člankom 34. stavkom 5., kada EPPO odluči nacionalnom tijelu uputiti predmet iz članka 34. stavaka 2. i 3., potonje tijelo može odlučiti da neće prihvatiti preuzimanje predmeta. Međutim, nacionalno tijelo nema pravo odbiti upućivanje predmeta obuhvaćenog člankom 34. stavkom 1. Jedina vrsta istrage koja se nacionalnom tijelu može uputiti u skladu s člankom 34. stavkom 1., a u vezi s kojom se može pokrenuti pitanje „negativnog sukoba”, odnosi se na kaznena djela u vezi sa sudjelovanjem u zločinačkoj organizaciji ako se pokaže da kriminalna aktivnost nije usmjerena na počinjenje kaznenih djela iz članka 22. stavka 1. Neslaganje između EPPO-a i nacionalnih tijela kaznenog progona oko toga je li kažnjivo postupanje obuhvaćeno člankom 22. stavkom 2., tj. na što je usmjerena kriminalna aktivnost, može se pripočiti nadležnom nacionalnom tijelu kako bi ono donijelo odluku u skladu s člankom 25. stavkom 6.

⁵ „Pozitivni sukob” ovdje se odnosi na situacije u kojima EPPO i nacionalno tijelo kaznenog progona tvrde da su nadležni za istragu i kazneni progon predmeta.

⁶ „Negativni sukob” ovdje se odnosi na situacije u kojima EPPO i nacionalno tijelo kaznenog progona tvrde da nisu nadležni za istragu i kazneni progon predmeta, kao i to da nadležnost pripada drugom tijelu.

4.2. Smjernice EPPO-a u slučaju neslaganja koje može dovesti do sukoba nadležnosti u skladu s člankom 25. stavkom 6. Uredbe o EPPO-u

- a) Ako EPPO odluči pokrenuti pitanje sukoba nadležnosti putem postupka utvrđenog u članku 25. stavku 6. Uredbe, delegirani europski tužitelj podnosi obrazloženi zahtjev nadležnom nacionalnom tijelu u kojem traži da se EPPO proglasi nadležnim za istragu u predmetu, ako je to potrebno u skladu s nacionalnim zakonodavstvom.
- b) Kad EPPO primi informaciju da je nacionalni tužitelj pokrenuo pitanje sukoba nadležnosti u skladu s člankom 25. stavkom 6. Uredbe o EPPO-u, delegirani europski tužitelj koji vodi predmet, nakon savjetovanja s nadzornim europskim tužiteljem, i ako je to potrebno u skladu s nacionalnim zakonodavstvom, podnosi memorandum nadležnom nacionalnom tijelu. Delegirani europski tužitelj koji vodi predmet objasniti će zašto je EPPO izvršavao svoju nadležnost te će nadležnom nacionalnom tijelu dostaviti relevantne dokumente.
- c) Ako je to potrebno za donošenje utemeljene odluke za potrebe primjene članka 25. stavka 6., delegirani europski tužitelj traži dodatne relevantne informacije dostupne institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i tijelima država članica u skladu s člankom 24. stavkom 9.

PRILOG 2.: SMJERNICE O KRITERIJIMA ZA PREUZIMANJE PREDMETA U TIJEKU POVEZANIH S KAZNENIM DJELIMA U NADLEŽNOSTI EPPO-A KOJA SU POČINJENA NAKON 20. STUDENOGA 2017.

U skladu s člankom 120. stavkom 2. Uredbe Vijeća (EU) 2017/1939 (u daljnjem tekstu: „Uredba o EPPO-u“), EPPO je nadležan za sva kaznena djela iz svoje nadležnosti počinjena nakon 20. studenoga 2017., pod uvjetom da nacionalna istraga još nije dovršena i da optužnica nije podnesena sudu u skladu s člankom 27. stavkom 7. drugim podstavkom.

Nacionalna tužiteljstva najvjerojatnije će tijekom vrlo rane faze operativnog djelovanja EPPO-a obavijestiti EPPO, u skladu s člankom 24. stavkom 2. Uredbe o EPPO-u, o velikom broju predmeta u kojima bi EPPO mogao ostvariti svoje pravo na preuzimanje predmeta.

Prema procjenama primljenima od država članica, EPPO će primiti informacije o otprilike 2150 predmeta koji su u tijeku (u daljnjem tekstu: „neriješeni predmeti“). U skladu s člankom 27. stavkom 1. Uredbe o EPPO-u, za svaku od tih informacija aktivirat će se rok od pet dana za donošenje odluke o ostvarivanju prava na preuzimanje predmeta, a time i obveza obavješćivanja nacionalnih tijela o tome.

U skladu s načelima proporcionalnosti i nužnosti, EPPO bi trebao preuzeti samo one predmete u kojima bi izvršavanje njegove nadležnosti donijelo dodanu vrijednost nastavku istrage.

U tom se pogledu u članku 40. stavku 2. Unutarnjeg poslovnika EPPO-a, kojim se utvrđuju pravila provjere u svrhu preuzimanja predmeta, upućuje na sljedeće opće kriterije:

- a. stupanj napretka istrage;
- b. relevantnost istrage s obzirom na osiguravanje koherentnosti politike istrage i kaznenog progona EPPO-a;
- c. prekogranični aspekti istrage;
- d. postojanje bilo kojeg drugog konkretnog razloga koji navodi na zaključak da je EPPO u boljem položaju da nastavi istragu.

U tom kontekstu, Kolegij utvrđuje sljedeće posebne kriterije koje delegirani europski tužitelji uzimaju u obzir za preuzimanje istraga koje su u tijeku u vezi s kaznenim djelima počinjenima između 20. studenoga 2017. i datuma na koji EPPO preuzme istražne zadaće i zadaće kaznenog progona koje su mu dodijeljene ovom Uredbom:

- a) Ured europskog javnog tužitelja preuzet će:
 1. istrage koje mogu imati posljedice na razini Unije ili bi mogle naštetiti ugledu Unije, uključujući slučajeve u kojima bi ugled Unije mogao biti ugrožen samo na nacionalnoj ili lokalnoj razini;
 2. istrage u kojima se sumnja da su dužnosnici ili drugi službenici Unije, članovi institucija Unije ili drugi javni službenici⁷ počinili kazneno djelo;

⁷ Pojam „javni službenik“ ovdje se upotrebljava u skladu s definicijama utvrđenima u članku 4. stavku 4. i uvodnoj izjavi 10. Direktive (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2017. o suzbijanju prijevара

- b) Ako zahtjevi utvrđeni u stavku 1. nisu ispunjeni, EPPO i dalje može preuzeti predmet:
1. ako je to relevantno za osiguravanje koherentnosti istrage i politike kaznenog progona EPPO-a, ili
 2. ako postoje posebni razlozi koji navode na zaključak da je EPPO u boljem položaju da nastavi istragu
i
 3. ako su preostali rok za provođenje istrage i postupovni rok za podizanje optužnice u skladu s istražnim radnjama koje se tek trebaju provesti te ne ugrožavaju redovni završetak istrage.
- c) Ne dovodeći u pitanje prethodno utvrđene kriterije, EPPO u načelu neće pokrenuti istragu ako je ona pokrenuta više od dvije godine prije nego što je EPPO postao operativan u skladu s člankom 120. stavkom 2. drugom rečenicom Uredbe o EPPO-u.
- d) U svakom slučaju, EPPO će pokrenuti istrage koje su u njegovoj nadležnosti ako se s nadležnim nacionalnim tijelima postigne dogovor o preuzimanju predmeta.

počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima (Direktiva PIF) te u članku 2. točkama (a), (b) i (c) Konvencije Ujedinjenih naroda protiv korupcije, uključujući dužnosnike javne međunarodne organizacije.

PRILOG 3.: SMJERNICE KOLEGIJA EPPO-a O KRITERIJIMA PREMA KOJIMA DELEGIRANI EUROPSKI TUŽITELJI NE PREUZIMAJU PREDMETE

Delegirani europski tužitelj uzima u obzir sljedeće smjernice kako bi odlučio da neće preuzeti predmet u vezi s kaznenim djelima kojima je prouzročena ili bi mogla biti prouzročena šteta financijskim interesima Unije u iznosu manjem od 100 000 EUR, u skladu s člankom 27. stavkom 8. Uredbe o EPPO-u:

Ne dovodeći u pitanje ovlasti stalnog vijeća o tom pitanju, delegirani europski tužitelji neovisno i bez nepotrebne odgode odlučuju da neće preuzeti predmet koji se odnosi na ta kaznena djela, osim u sljedećim slučajevima:

- a) javni službenici, kako su definirani u članku 4. stavku 4. Direktive (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2017. o suzbijanju prijevара počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima, osumnjičeni su da su u bilo kojem svojstvu počinili kazneno djelo;
- b) istraga se odnosi na zločinačku organizaciju u skladu s člankom 22. stavkom 2. Uredbe o EPPO-u;
- c) istraga može imati posljedice na razini Unije ili bi mogla naštetiti ugledu Unije, uključujući slučajeve u kojima bi ugled Unije mogao biti ugrožen na nacionalnoj ili lokalnoj razini;
- d) istraga ima prekograničnu dimenziju i uključuje najmanje dvije države članice koje sudjeluju u osnivanju EPPO-a, čime se EPPO, kao jedinstveni ured, stavlja u bolji položaj za istragu i kazneni progon;
- e) istraga ima prekograničnu dimenziju i uključuje države članice sudionice i države članice koje ne sudjeluju u osnivanju EPPO-a i/ili treće zemlje, a nacionalna tijela nisu poduzela nikakve relevantne mjere ili istraga znatno kasni;
- f) nacionalno tijelo nije poduzelo, i vjerojatno neće poduzeti ili ne može poduzeti, odgovarajuće radnje kako bi se u potpunosti nadoknadila šteta prouzročena financijskim interesima Unije;

ili

- g) postoji hitna potreba za rješavanjem jedne ili više sljedećih situacija, a nadležno nacionalno tijelo nije poduzelo odgovarajuće mjere te vjerojatno neće poduzeti ili ne može poduzeti mjere za njihovo rješavanje:
 1. konkretna opasnost da se imovinska korist ostvarena kaznenim djelom rasprši, proda, prenese ili na drugi način učini nedostupnom za oduzimanje;
 2. konkretna opasnost da bi osumnjičeni mogli pokušati izbjeći ili da zapravo pokušavaju izbjeći kazneni progon i pravdu;
 3. konkretna opasnost da se jednog ili više ključnih svjedoka zastrašuje, da im se nanose ozljede ili da im se na bilo koji način pristupa kako bi izmijenili svoj iskaz;

4. konkretna opasnost da će se važni dokazi uništiti, prikriti ili na bilo koji način učiniti nedostupnima;
5. rizik od povećanja štete za financijske interese Unije.

PRILOG 4.: SMJERNICE O KRITERIJIMA ZA UPUĆIVANJE PREDMETA NADLEŽNIM NACIONALNIM TIJELIMA

Na temelju članka 34. stavka 3. i u skladu s člankom 9. stavkom 2. Uredbe o EPPO-u, Kolegij izdaje opće smjernice kojima se stalnim vijećima omogućuje upućivanje predmeta nadležnim nacionalnim tijelima u sljedećim slučajevima:

- ako u pogledu kaznenih djela koja su prouzročila ili bi mogla prouzročiti štetu financijskim interesima Unije u iznosu manjem od 100 000 EUR Kolegij smatra da, s obzirom na težinu kaznenog djela ili složenost postupka u pojedinačnom slučaju, nema potrebe za provedbom istrage ili kaznenog progona u nekom predmetu na razini Unije i da bi to bilo u interesu učinkovitosti istrage ili kaznenog progona
- u vezi s kaznenim djelima iz članka 3. stavka 2. točaka (a) i (b) Direktive (EU) 2017/1371 i kada šteta koja je prouzročena ili bi mogla biti prouzročena financijskim interesima Unije nije veća od štete koja je prouzročena ili bi mogla biti prouzročena drugoj žrtvi

U skladu s člankom 34. stavkom 3. četvrtim podstavkom Uredbe o EPPO-u, takvim upućivanjima obuhvaćena su i sva neodvojivo povezana kaznena djela iz nadležnosti EPPO-a navedena u članku 22. stavku 3.

1. Kaznena djela kojima je prouzročena ili bi mogla biti prouzročena šteta financijskim interesima Unije u iznosu manjem od 100 000 EUR

U skladu s člankom 34. stavkom 3. prvim podstavkom Uredbe o EPPO-u, u pogledu kaznenih djela kojima je prouzročena ili bi mogla biti prouzročena šteta financijskim interesima Unije u iznosu manjem od 100 000 EUR, stalno vijeće može uputiti predmet nadležnim nacionalnim tijelima, osim u sljedećim slučajevima:

- a) javni službenici, kako su definirani u članku 4. stavku 4. Direktive (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2017. o suzbijanju prijevара počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima, osumnjičeni su da su u bilo kojem svojstvu počinili kazneno djelo;
- b) istraga se odnosi na zločinačku organizaciju u skladu s člankom 22. stavkom 2. Uredbe o EPPO-u;
- c) istraga može imati posljedice na razini Unije ili bi mogla naštetiti ugledu Unije, uključujući slučajeve u kojima bi ugled Unije mogao biti ugrožen samo na nacionalnoj ili lokalnoj razini;
- d) istraga ima prekograničnu dimenziju i uključuje najmanje dvije države članice koje sudjeluju u osnivanju EPPO-a, i/ili uključuje države članice sudionice i nesudionice te države članice i/ili treće zemlje, čime se EPPO kao jedinstveni ured stavlja u bolji položaj za istragu i kazneni progon;

- e) postoje razlozi za vjerovanje da nacionalno tijelo ne bi poduzelo odgovarajuće radnje kako bi se u potpunosti nadoknadila šteta prouzročena financijskim interesima Unije;
- f) postoji hitna potreba za rješavanjem jedne ili više sljedećih situacija i postoji razlog za vjerovanje da nadležno nacionalno tijelo ne bi poduzelo odgovarajuće radnje za njihovo rješavanje:
 - 1. konkretna opasnost da se imovinska korist ostvarena kaznenim djelom rasprši, proda, prenese ili na drugi način učini nedostupnom za oduzimanje;
 - 2. konkretna opasnost da bi osumnjičenici mogli pokušati izbjeći ili da zapravo pokušavaju izbjeći kazneni progon i pravdu;
 - 3. konkretna opasnost da se jednog ili više ključnih svjedoka zastrašuje, da im se nanose ozljede ili da im se na bilo koji način pristupa kako bi izmijenili svoj iskaz;
 - 4. konkretna opasnost da će se važni dokazi uništiti, prikriti ili na bilo koji način učiniti nedostupnima;
 - 5. rizik od povećanja štete za financijske interese Unije.

2. Kaznena djela iz članka 3. stavka 2. točaka (a) i (b) Direktive (EU) 2017/1371 i kada šteta koja je prouzročena ili bi mogla biti prouzročena financijskim interesima Unije nije veća od štete koja je prouzročena ili bi mogla biti prouzročena drugoj žrtvi

U pogledu kaznenih djela iz članka 3. stavka 2. točaka (a) i (b) Direktive (EU) 2017/1371, kada šteta koja je prouzročena ili bi mogla biti prouzročena financijskim interesima Unije nije veća od štete koja je prouzročena ili bi mogla biti prouzročena drugoj žrtvi, stalno vijeće može, na zahtjev te druge žrtve, proslijediti predmet nadležnim nacionalnim tijelima u sljedećim slučajevima:

- a) druga žrtva je javna institucija ili tijelo države članice, i
- b) nadležno nacionalno tijelo u boljem je položaju za istragu ili kazneni progon.